



O situaci v Sýrii přehledně.

Autor: Jan Čech

Zdá se být poněkud nepochopitelné, že původně prosperující stát s pevným politickým vedením, funkční armádou a systémem vnitřní bezpečnosti, jakým Sýrie před válkou bezesporu byla, se nedokáže vypořádat se skupinami zvenčí organizovaných povstalců, z nichž se stala ozbrojená rebelie metastázující jako rakovina do občanské války.

Vše nabude jasnějších obrysů, pokud si uvědomíme, jak funguje globální chobotnice s anglo-sionistickou klikou podřízenou centrálnímu nervovému systému ukrytému v mužných pevnostech řádových klanů, jejichž bratři uctívají transcendentální osobnosti svých velmistrů.

Centrální nervový systém globální chobotnice

V jádru celého mocenského monstra sídlí mozek představovaný globální elitou. Podle ruské teorie řízení složitých společenských systémů se jedná o globálního prediktora, který má na starosti konceptuální a ideologické řízení světa. Od katastrofických prognóz Římského klubu a jeho environmentálních vědců je nejvyšší starostí globálních elit osud planety Země jako ekologického systému.

Na prvním místě totiž není život člověka a celého lidstva, ale život jako takový, v němž důležitější roli než lidská populace zaujímá hmyz. Bez člověka je život na planetě možný, bez hmyzu nikoliv. V úvahách globálních elit proto člověk sehrává nižší úlohu nežli hmyz. Lidstvo může být, nebo dokonce musí být, z valné části vyhlazeno, aby hmyz a všechny formy života v přírodě dostaly šanci na regeneraci.

Vyvoleným a do celostního vědění lidstva zasvěceným nadlidem nedá spát strach z populační exploze a jejích zničujících dopadů na ekologii planety, čili také na jejich vlastní životní prostředí, bez jehož zdravých podmínek by jim veškerá moc byla k ničemu a těžko by si mohli užívat slasti ze svého přepychového života. Pro stejně blažený parazitický život jim stačí, a to mají spočítané, pouhé půl miliardy otrockých lidských duší. Posedlost depopulací planety u nich neoslabuje ani po té, co se zjistilo, že se žádný katastrofální bod ropného zlomu nekoná, protože ropu netvoří prastará ložiska zetlelých fosilií stojících před vyčerpáním světových zásob, nýbrž ropa vzniká z magmatu a průběžně se doplňuje poměrně vysokým tempem.

Nyní si globální vládci našli novou hrozbu: Globální oteplování. Podle ní v dohledné době stoupne hladina oceánů natolik, že milióny lidí budou nuceny přesídlit na výše položená místa. Podobnou hrozbu představuje změna klimatu, v jejímž důsledku zamrzne Skandinávie

vlivem zrušení golfského proudu a v suchých oblastech nastanou katastrofální sucha střídaná ničivými záplavami, takže nedostatek pitné vody zvedne milióny obyvatel ze svých domovů a bohaté země zaplaví utečenecké tsunami, proti němuž je současná migrantská krize neškodnou vlnkou příboje na klidném moři. Proto preventivně destabilizují a bombardují státy středního východu, aby odtud vyhnali lidi do Evropy, kde původní obyvatelstvo ospalé blahobytem si jednoduše musí zvykat na horší časy nepohodlí a šířící se chudoby.

Souběžně s tím se formují různé ideologické doktríny popírající smysl konzervativní tradice. Například užiteční idioti Nové levice, jež se pasují do role filosofů, vyvozují konec veškerého nacionalismu a identitárních předsudků odvozených od rasy a kulturních stereotypů a vykreslují nutný budoucí vývoj lidstva do jedné nerozlišené masy schopné neomezené mobility a adaptability v podmínkách sociálního inženýrství.

Barevné revoluce na blízkém východě a v severní Africe jsou v prvním plánu výsledkem depopulační strategie globálního prediktora, který si po útocích 11. září 2001 ověřil, že má plně pod kontrolou světové veřejné mínění a může si dovolit jakýkoliv zločin proti lidskosti. Totéž platí i pro prvotní příčinu válečného požáru v Sýrii.

Chapadlo finančně korporátních elit

Jako svéhlavost matně chápajícího a nezvedeného dítěte bohatých rodičů zosobněných globálními elitami se do války v Sýrii (a do všech válek, kterých jsme dnes svědky) promítají zájmy finančně korporátních elit a jejich představ o světovém rozšíření anglo-sionistické říše Západu. Tyto nižší elity vnímají obyčejné lidi jako skutečný a věčně obtížný hmyz, který je nutné uzavřít do sítě dluhového, daňového a námezdního otroctví tak, aby jim existenční prostředky neumožňovaly starat se o nic jiného, než o vlastní obživu a přežití. Za tím účelem vytvořily liberálně demokratický systém politického i ekonomického fungování společnosti, který se snaží vyvézt do celého světa. Po dobrém nebo po zlém. Ideologickou manipulací nebo teroristickým válečným aktem, přičemž jejich hlavním cílem je udržet se v roli globálních oligarchů a posílit své postavení na globálním trhu.

Nižší elity jsou vázány na systém státní byrokracie, jímž manipulují ve svůj prospěch. Tím mají ve své moci i silové orgány států. Proto usilují o státy co největší a řízené z jednoho centra politickými figurkami, které jim jsou plně odevzdány a existenčně zavázány. Z toho důvodu pod hesly svobody a demokracie likvidují nezávislé vlády či autonomní státní útvary. V jejich hledáčku jsou především úspěšní a lidem respektovaní vůdci samostatných států. Bašár Asad jako prezident Sýrie mezi takové nepohodlné vůdce patří, proto ho chtějí za každou cenu zničit, proto aktivizují všechny opoziční, teroristické i válečné nástroje působící uvnitř i vně Sýrie proti syrskému státu jako takovému.

A nepřestanou, dokud Sýrii zcela nerozvrátí nebo nepodrobí poslušné loutkové vládě. Globální elity jim to trpí, protože tím přispívají i jejich záměru depopulace planety a nastolení Nového světového řádu. Nižší elity, jinými slovy učni globálních elit dělají za ně v podstatě špinavou práci, protože jsou méně chápaví a v mnoha směrech nadutí a nepoučitelní. Proto jsou tito mocní školáčky občas trestáni. Příkladem jsou bankroty velkých firem, defenestrace

vrcholových bankéřů a manažerů, nebo židovské pogromy. Globální elity by se samy k vraždění ani terorismu nikdy přímo nepropůjčily, protože znají a chápou zákony vesmíru, především pak zákon karmy, proti němuž se nehodlají prohřešit.

Islámský stát povstal z rozvráceného Iráku na popud globálních elit, protože pouze ony umějí využívat bezstrukturní nástroje řízení a tahat za neviditelné psychologické či ideologické provázky, na jejichž koncích visí a jednají prostí lidé. Muslimové již v době bipolárně rozděleného světa na kapitalistický a socialistický tábor toužili po třetí formě společenského uspořádání, pod níž si představovali právě islámský stát. Znalci lidské duše a povahy toho umějí využít. Islámský stát v Iráku a Sýrii by nemohl být tak silný, pokud by neměl podporu velké části jím ovládané populace.

Chapadlo politických lokajů

Garnitury politiků usazených v parlamentech neofeudálních států Západu představují novou společenskou třídu vymytých mozků, která si vysloužila název „pomocné elity“. Slovo „pomocné“ znamená, že poslušně přenášejí požadavky skrytě vládnoucích elit do svých politických programů. Poslušně schvalují zákony předepsané jim sionistickými mozkovými trusty, zasvěceně přenášejí vládnoucí ideologii do hlav svých voličů.

Slovo „elity“ vyjadřuje jejich privilegované společenské postavení a existenční status, jakého by tito naši politici nebyli schopni docílit poctivou prací. Touha po existenčním zajištění a pocitu důležitosti je přivádí do politických stran, kde usilují o kariéerní postup k dobře placeným funkcím. V hlavě musejí mít dobře fungující kompas, aby rozeznali, co se smí a nesmí říkat a jaké postoje a jednání jsou politicky korektní.

Politici připuštění k virtuální moci parlamentního demokratického systému přejímají do svého repertoáru politických písní a říkanek širokou skladbu lží, manipulativních názorů a soudů, kterou přednášejí obecenstvu občanské společnosti stále dokola podle goebbelsovského propagačního principu „stokrát opakovaná lež se stává pravdou“. Na politickém postoji a rozhodnutí legální syrské vlády tak nenechají nit suchou a z Bašára Asada s neúnavnou vytrvalostí dělají diktátora a tyрана, kterého je nutno zbavit moci.

V našich českých končinách jsou politici nejvyšší elitní vrstvou ze všech zájmových skupin složených ze zástupců českého národa. Vyšší chapadla mocenské chobotnice jsou zde zastoupena výhradně cizáky. Jen tak je možné, že na postu ministra obrany vrhá na lid strojený škleb profesionální herec a komediant a na postu premiéra se stejně strojeným úsměvem zubí profesionální kariérista deklamující stále dokola tytéž politicko-ideologické mantry. Nikoho rovněž nepřekvapí, že nad správou daní a státní kasou bdí československý zbohatlík bez politického názoru, jehož ambicí je řídit stát jako firmu a státní občany jako své zaměstnance. Tito politici o ničem podstatném nerozhodují. Mají osobní vliv pouze na řízení byrokratického správního systému, jehož spleť organizací je jediný obor, v němž se jako zkušený zastupitelé dobře vyznají.

K uspokojení a prokázání jejich služby národu a patrně i k dobrému spánku jim stačí, když

mohou slavnostně vyhlásit, že přidali důchodcům 200 korun měsíčně, nebo tři procenta k platu svým státním zaměstnancům. Ve vztahu k zahraničnímu dění mají za to, že zvládají strategii „chytré Horákyně“, když posílají do zahraničních misí bojující a nebojující jednotky nebo zamítají přijímat a zároveň k nám zvou cizí uprchlíky. Ve skutečnosti jde ovšem o komedii, která by byla neskonale trapná, pokud by nehraničila s velezradou.

Chapadlo psychopatický běsů

Nejnižší úroveň podílu na válečných a teroristických hrách Západu v boji s nacionalismem, suverénní vládou a autonomní identitou lidských společenství mají hordy vychytralých podnikatelů, kšeftmanů a spekulantů, kteří se jako hyeny přiživují na válečných zdechlinách. Z hlediska Sýrie k nim patří vůdci příhraničních států typu Turecka nebo Saúdské Arábie, kteří rozkrádají a rabují vše, co ze zničené země ještě zbylo, a brousí si zuby na vlastní budoucí sféry vlivu. Patří sem i převaděči, různé nadace a všichni aktivisté těžící ze švindlu okolo migrační krize.

Pro dodavatele migrantů do Evropy stejně jako pro příživnické živly v českých končinách platí, že se rádi plaví v oprýskaných člunech nebo se vozí ve stejně okopaných terénních vozech pod americkou vlajkou. Vzniká tak dojem, že vše řídí a organizuje americká vláda a její tajné služby. Tedy ne, že by v tom neměly prsty. Nicméně hlavní díl odpovědnosti padá na hlavu zombifikovaných kreatur lidské ubohosti, nevědomosti a nízkosti. Jde o lidské vlastnosti, jimiž se protěžuje a upevňuje dekulturnizační proces celé západní civilizace.

Jakou roli v syrském konfliktu hraje Rusko a Čína?

Strategie Ruska se vymyká běžným hodnotícím kritériím, na něž jsme byli dosud zvyklí. Rusko po té, co pomohlo osvobodit Palmyru od islámských fundamentalistů a kompletně ji odminovalo, nechalo ve starověkém amfiteátru namísto zbraní zaznít housle a tóny geniální kompozice Johanna Sebastiana Bacha. Nesporný signál pro svět, že Rusko bere vážně svoji světodějnou úlohu, jejíž význam i budoucí formát není možné v této fázi jasně hodnotit. Ponechme ji tedy na vlastním zvážení těm, kdo vládnou samostatným rozumem a pronikavou inteligencí.

V případě Číny můžeme sledovat rodící se prototyp budoucí společnosti. Její ambivalentní a vyčkávající postoj ke konfliktům na středním východě značí nástupnickou úlohu této mocnosti po té, co rozvrácené země jako Sýrie budou vyžadovat obnovu podle představ globálního prediktora. Již nyní představuje Čína grandiózní experiment, jímž se má ověřit řešení příliš mnoha obyvatel na omezené ploše a v podmínkách omezených zdrojů. Již nyní rostou v Číně monstrózní megapole zajišťující koncentraci lidského života obrovského rozsahu. Bude to ráj technokratů organizujících „single“ styl života, projektujících byznys-centra, centrální parky, hypermarkety, kulturní paláce, dětská mega-hřiště a řídicích do všech puntíků propracované infrastruktury, sociální, komunikační a logistické sítě. Počkejme si, zda se jim alespoň podaří předejít rozdělení městské aglomerace na rezidentní čtvrtě pro bohaté a slumy barevné chátrky zamořené drogami, prostitucí a pouličními gangy podle amerického vzoru.



DÉLSKÝ POTÁPĚČ

V sedmnácti úkolech **Agendy 2030** pro nastolení Nového světového řádu se píše: „Vybudovat města a lidská sídla inkluzivní, bezpečná, odolná a udržitelná.“ Upřeme tedy zrak na Čínu, abychom získali jasnější představu o tom, co nás v budoucnosti čeká.

Psáno pro Délský potápěč.